

& illas rugas . . . nondum manicheos
inuasteram neq; de ipsa & catholici
magnum aliquid aperuerat qm̄ sperabā
in hoc initio factō. ad eum ipsū mescrip-
turū fuisse. quae hic nondū scripse-
ram.

IHCIP LIBER SC̄I AVGVSTI HLEPI AD
HONORATV DVENTILITATE CREDE HODI.

Si mihi honorate unum atq; idem uide
retur ēē hereticus. & credens hereticis
homo tam lingua quam filo in hac causa
conquiescendum mihi ēē arbitrarer. Nunc
uero cū int̄ duo plurimū int̄ sit. quando qui
dem hereticus ē ut mea fert oppimo. quia li-
cuius temporalis commodi. & maxime glo-
riae principatusq; sui gratia. falsas acenous
oppositiones ut gignit ut sequitur. Ille aut̄
qui eius modi hominib; credit. homo ē.

uenire. An̄mæ igitur causa omnis religio.
 Num corporis naturæ quoquo modo se habeat.
 nullum curam uel sollicitudinem incutit er
 præsertim post mortem. cuius anima tenuer
 it quo beatæ sit. An̄mæ igitur causa uel
 solius uel maxime uera siqua est religio.
 constituta est. Haec autem anima. uide
 ro quā obcausam. ex obscurissimū ēē confite
 or. Errat tamen ac stulta ē ut uideamus.
 donec adipiscatur p̄cipiatq. sapientiam.
 Et fortasse ipsa ē uera religio. Num te
 ad fabulas mitto. Num aliquid cogo te
 metum credere? An̄imam p̄rām dico.
 errore ac stultitia irriteram ademer
 sam. uiam siqua est querere ueritatis.
 Si hoc int̄ non est. da ueram. & partici
 pare meū queso sapientiam tuam.
 Si id quod dico agnoscis int̄. simul obserro
 queramus uerum. Putap̄os ad huc
 p̄eminem audisse. cuiuspiam religi

Augustin, De utilitate credendi

Karlsruhe LB. Aug. perg. 249, fol. 38^